

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1210/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812218906
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812218906.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: C., s.r.o., so sídlom C. XX, H., IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Advokátskou kanceláriou Q. C., s.r.o., so sídlom K. č. 4, H., proti odporcovi: G. M. - I. G. G., so sídlom F. T. XX, H., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.10.2013, č.k. 8C/170/2012-77, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrhy zo dňa 16.10.2013 ako aj zo dňa 24.10.2013 na prerušenie konania. Uviedol, že navrhovateľ sa návrhom čo do veci samej domáha zaplataenia majetkovej škody voči odporcovi a nemajetkovej ujmy z titulu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade zák.č. 514/2003 Z.z.. V rámci tohto podania navrhovateľa zároveň vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Prievidza. Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení rozhodol tak, že sudca Okresného súdu, ktorému bola vec pridelená, nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania danej veci. Následne navrhovateľ požiadal o prerušenie konania a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a § 7 ods. 2 O.s.p.. Po preskúmaní návrhu na prerušenie konania dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Navrhovateľ vo svojom podaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranne a bez priťahov. Hypotetické a riadne neodôvodnené možnosti, na ktoré poukázal navrhovateľ, nemôžu byť podkladom na prerušenie konania. Tento ničím neodôvodnil ako zákonný sudca môže byť svojim rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, aké konkrétne poznatky mal získať mimo dokazovania a z akého dôvodu by mal byť k účastníkom konania vo vzťahu k ekonomickej závislosti. Žaloby dotknutých osôb podľa zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú vždy nárokmi voči štátu a táto skutočnosť nezakladá pochybnosti o tom, že sudca bude postupovať nestranne a nezávisle. Samotné podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd SR automaticky nemôže byť dôvodom na prerušenie konania. Preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Do úvahy neprichádza ani možnosť prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., pretože v zmysle § 7 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 25 ods. 4 zák.č. 514/2009 Z.z., má príslušný okresný súd právomoc riešiť spor a v súčasnosti neprebíha žiadne iné konanie, od výsledku ktorého by bolo rozhodnutie tohto súdu závisle, resp. sa nerieši otázka, ktorú tento súd nie je oprávnený riešiť sám.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na "opätovné prejednanie". Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať za arbitrárne a tým aj za ústavne neakceptovateľné. Zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedala požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o

možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností. Súd musí posudzovať procesné návrhy účastníkov podľa ich obsahu. Žalobca podal návrh na zrušenie vytýčeného pojednávania a návrh na prerušenie konania spolu s prílohou, teda ústavnou sťažnosťou. Riadne a včas požiadal o prerušenie konania. Podľa § 15 O.s.p. súd môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Zároveň uskutočnil podanie, z ktorého vyplýva, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie je potrebné z konania vylúčiť. Poukázal na rozhodnutia iných Krajských súdov v obdobných veciach. Rovnako poukázal na základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa Listiny základných práv a slobôd ako aj Ústavy SR. Uviedol preto, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných Krajských súdov, Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí. Preto podal navrhovateľ podanú ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je preto prípustné, aby sa v konaní pokračovalo. Konanie by malo byť prerušené až do rozhodnutia Ústavného súdu v otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu ako to žiada navrhovateľ. Z doterajšej judikatúry Ústavného súdu možno vyvodiť, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti a to z objektívneho pohľadu. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces, ktoré je zaručené nielen ústavou, ale aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti pre uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka vecí je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh Ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dá na takéto konanie podnet.

V prejednávanvej veci je nepochybné, že navrhovateľ sa návrhom čo do veci samej domáha náhrady škody voči odporcovi titulom zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Rovnako z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vec bola pridelená na prejednanie sudkyňi JUDr. U. X. o zaujatosti ktorej na základe námietky zo strany navrhovateľa rozhodoval Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 25.02.2013, kde krajský súd konštatoval, že táto sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Z tohto teda vyplýva, že o danej vznesenej námietke zaujatosti už nadriadený súd rozhodoval a na svojom názore nemá dôvod nič meniť a preto neobstoja námietky zo strany navrhovateľa v tom smere, že týmto postupom ako prvostupňového, tak odvolacieho súdu boli porušené práva navrhovateľa na zákonného sudcu. Subjektívny názor navrhovateľa o zaujatosti zákonného sudcu nič nemení na skutočnosti, že o takomto jeho návrhu už bolo Krajským súdom v Trenčíne rozhodované, týmto rozhodnutím sú viazaní účastníci konania s tým, že obsahom samotnej vznesenej námietky zaujatosti sa krajský súd zaoberal už vo svojom rozhodnutí založenom v tomto konaní vedenom pod sp.zn. 6 NcC57/2013, preto navrhovateľova žiadosť o prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b/ neobstojí, nakoľko o jeho vznesenej námietke zaujatosti už bolo krajským súdom rozhodnuté a nejedná sa preto o otázku ktorú nie je v tomto konaní oprávnený krajský súd riešiť.

Čo sa týka prípadného dôvodu konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v tomto prípade sa jedná o možnosť tzv. fakultatívneho prerušenia občianskeho súdneho konania, čo znamená, že súd v tomto prípade (na rozdiel od situácie upravenej v ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. čo však nie je prejednávaný prípad prvá veta, kedy je povinný prerušiť svoje konanie, lebo jeho rozhodnutie závisí od otázky, ktorú v tomto konaní nie je oprávnený riešiť), nemusí (nie je povinný) konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné občianske súdne konanie, kde sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania. Okrem toho, podanie sťažnosti na ústavný súd predstavuje mimoriadny opravný prostriedok s tým, že konanie pred Ústavným súdom nespadá pod definíciu „prebiehajúceho občianskeho súdneho konania“ tak, ako to deklaruje § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že ak súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. nepreruší konanie, neodníme týmto postupom účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p..

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na iné názory iných krajských súdov v obdobných veciach, odvolací súd zdôrazňuje, že takýmito inými rozhodnutiami Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Vo zvyšku krajský súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, na ktoré v návaznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje s tým, že čo sa týka samotnej námietky zaujatosti voči zákonnému sudcovi, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne pod sp.zn. 6NcC/57/2013, v rámci ktorého sa krajský súd zaoberal vznesenou námietkou zaujatosti zo strany navrhovateľa voči JUDr. U. X., ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie zo dňa 25.02.2013.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .